

(3) На многа мѣста на възпорскій брѣгъ отъ тракійскѣхъ странъ виждѣтъ ся развалины отъ стара зданія гдѣ см' были великолѣпни увеселителни домове на гръко-римскія горды и разкошны велможы. Нѣ днесъ гы є обра-сла дива лобуда, и обитава гы нощная сова!

(4) Гръцкій днешни иступлени писатели и стихотворцы блънувѣтъ и мѣчтаѣтъ голѣмы сьнища. Завладеніе седмохълмія! разхоткы по възпорско крайбрѣжіе съ злотоубозданы коніе! азіятека увеселенія по красныя му градины! византійскій старъ прѣстолъ! кому граници да ся простирѣтъ отъ Цариграда до Ефрата рѣкъ! до Ираклеювы стълпове! (Гибралтаръ), и послѣ чякъ до Дунава, и до Савъ рѣкъ! и проч. и проч. и проч. За Българы и за Сърбы нищо не уставѣтъ, ни то щѣтъ да гы спомянѣтъ. Мы отъ нашѣхъ странъ имъ молитствувамы добры успѣхы!!! Нѣ приказвамы имъ и слѣдныя двѣ краткы приказкы, и еднѣ баснѣ, накъ гы уставямы да отберѣтъ коѣкъ имъ є най подобнѣ: Єдного цыганина пойскали едно время да го направѣтъ царь; нѣ той пощталъ, ами, хлѣбъ кой ще ми доноси? тій му рѣкли. Ты когы станишь царь, хлѣбъ ще ти доходи съ кола! Онъ же отвѣщаль. Азъ нѣщѣ царство! По добрѣ да карамъ кола съ хлѣбъ! Друга: Въ время Султанъ Селима былъ є въ Цариградъ нѣкой си чютенъ піянецъ Бекри-Мустафа, глумецъ Султанъ Селима. Той Бекри-Мустафа кѣту ся напилъ добрѣ единъ днь, трѣгнѣлъ по цариградекы улици, и грѣмогласно выкаль. „Продавамъ Цариградъ!“ Султанъ Селимъ извѣстивъ ся о тому, повелѣлъ да го доведѣтъ тутакъси прѣдъ себѣ си, и му гнѣвъмъ изрѣкаль: „Бре пезевенкъ! какъ смѣешь ты да продавашъ Цариградъ?“ Бекри-Мустафа при все що є былъ чютенъ піянецъ, былъ є и живаго духа глумецъ, и за то абіе є отговорилъ Султану. Падишахамъ! Азъ знаѣхъ че никои нѣще купи Цариградъ, та за то го и продавамъ. Това глумленіе ся допаднѣло Сул-